

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-597/19-5

REPUBLIKA HRVATSKA
354 - DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Primljeno: 13-02-2020	L.	
Prilog	Neposredno	Postom
Klasa: UP/II-034-02/19-01/975		
Ur. broj: 383-01/20-16		

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja, Lidije Rostaš predsjednice vijeća, Ljiljane Karlovčan-Đurović i Sanje Štefan, članica vijeća uz višeg sudskog savjetnika Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Zajednice ponuditelja Softline Services kft, Galagonya utca 5, Budimpešta, Mađarska, Softline d.o.o., Radnička 80, Zagreb i Perpetum Mobile d.o.o., Damira Tomljanovića Gavrana 13, Zagreb, kojeg zastupa odvjetnik Mladen Prka, Gajski, Grlić, Prka i partneri odvjetničko društvo d.o.o., Ribnjak 12-14, Zagreb, protiv tužene Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška 43/IV, koju zastupa predsjednik, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Središnjeg državnog ureda za središnju javnu nabavu, Ulica Ivana Lučića 8, Zagreb, koju zastupa državni tajnik Ivan Bubić, radi javne nabave, na sjednici održanoj 16. siječnja 2020.

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„1. Tužba se usvaja.

2. Poništava se rješenje Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave KLASA: UP/II-034-02/19-01/975, URBROJ: 354-01/19-12 od 28. studenoga 2019.

3. Odbija se žalba žalitelja Zajednice ponuditelja Span d.o.o. Zagreb i Combis d.o.o. Zagreb od 21. listopada 2019.

4. Nalaze se tuženoj Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave naknaditi trošak upravnog spora u iznosu od 3.125,00 kuna.“

Obrazloženje

Tužena Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave (dalje u tekstu: Komisija) poništila je pobijanim rješenjem Odluku o odabiru KLASA: 406-01/19-03/22, URBROJ: 535-07/5-19-69 od 9. listopada 2019. u otvorenom postupku javne nabave licence za Microsoft-ov softver i usluge, naručitelja Središnjeg državnog ureda za središnju javnu nabavu.

Tužitelj je protiv tuženice podnio tužbu u kojoj osporava zakonitost njenog rješenja.

Tužitelj u tužbi tvrdi da se žalbeni navod koji je tuženica ocijenila osnovanim odnosio na omašku koja se pojavila u dokumentu Prilog 7 – Popis ponuđenih licenci s odgovarajućim ugovorom ili ugovorima o licenciranju i to u stavkama 114, 115, 116 i 117 u dijelu u kojem se navodi šifra proizvođača te naziv licence. Ne osporava da je pri ispunjavanju podataka u Prilogu 7 omaškom pogrešno na četiri od 350 stavki naznačio netočno šifru proizvođača i

naziv licence te iznosi detaljne podatke o spornim stavkama. Tvrdi da je tuženica postupala s pretjeranom dozom formalizma te je svela svoju ulogu žalbenog tijela u upravnom postupku na administrativnu provjeru točnosti napisa u predmetnim stavkama, pri čemu uopće nije uzela u obzir da je omaškom unesena neodgovarajuća šifra proizvoda te da su na više drugih mjesta u ponudi i troškovniku navedeni točni proizvodi – licence. Nadalje tvrdi da tuženica nije uzela u obzir činjenicu da je njegova ponuda ekonomski najpovoljnija te predlaže poništiti rješenje Komisije, odbiti žaliteljevu žalbu te naložiti tuženici da mu nadoknadi trošak upravnog spora u iznosu od 3.125,00 kuna.

Tuženica u odgovoru na tužbu tvrdi da tužitelj zapravo pokušava relativizirati doseg nuđenja proizvoda koji ne odgovara traženju. Navodi da su u predmetnom postupku javne nabave predmet nabave licence za Microsoft-ov softver i usluge te da su ponuditelji bili dužni u ponudi dostaviti Prilog 7 koji predstavlja popis ponuđenih licenci. Navodi da je prema točki 8. dokumentacije o nabavi za svaku pojedinu licencu ponuditelj u Prilogu 7 trebao navesti proizvođačku šifru i proizvođački naziv licence te vrstu ugovora o licenciranju, a da je tužitelj za četiri stavke ponudio licence koje ne odgovaraju traženju.

Nadalje tuženica tvrdi da je tužitelj nuđenje proizvoda koji ne udovoljavaju traženju pokušao prikazati kao omašku koju opravdava velikim brojem stavaka u kojima je ponudio ispravne licence, a da je iz drugih dijelova ponude zapravo razvidno što tužitelj nudi u spornim stavkama, koje tvrdnje smatra promašenima. Tuženica navodi da se iz drugih dijelova ponude ne može zaključivati što tužitelj zapravo nudi, već da je tužitelj bio dužan u Prilogu 7 upisati koje licence nudi za pojedine stavke, odnosno navesti šifru proizvođača i naziv licence koju nudi. Kako je tužitelj ispunio Prilog 7 te naveo šifru proizvođača i naziv licence za sve stavke, tuženica tvrdi da nije bilo moguće doći do zaključka da tužitelj nudi nešto različito od onoga što je sam naveo da nudi.

Ističe da tužitelj nije neuka stranka već gospodarstvenik od kojeg se očekuje da nastupa s pažnjom dobrog gospodarstvenika pa da se takva pažnja očekuje prilikom navođenja predmeta nabave koji se nudi. Naglašava da je, suprotno tvrdnjama tužitelja, postupak javne nabave sam po sebi strogo formalan postupak pa da ne daje mogućnost tumačenja dokumenata priloženih u ponudi drukčije nego je navedeno u dokumentaciji o nabavi. Poziva se na praksu ovog suda te predlaže odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti.

Zainteresirana osoba u odgovoru na tužbu ostaje kod svih navoda iznijetih u odgovoru na žalbu u pravnom postupku.

Sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja osporavane odluke kao i očitovanja stranaka tijekom upravnosudskog postupka te je na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja (čl. 55. st. 3. Zakona o upravnim sporovima - „Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje: ZUS), utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

Iz spisa proizlazi da je naručitelj Središnji državni ured za središnju javnu nabavu, Zagreb, u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske od 17. lipnja 2019. objavio poziv za nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave s namjerom sklapanja okvirnog sporazuma s jednim gospodarskim subjektom na period od tri godine, broj objave: 2019/S 0F2-0024163, predmet nabave: licence za Microsoft-ov softver i usluge. Kriterij odabira je ekonomski najpovoljnija ponuda, po kriterijima cijene ponude, u omjeru 85%, broja certificiranih stručnjaka, u omjeru 11% taj je radionica za korisnike u omjeru 4 %.

Pristigle su tri ponude koje je naručitelj ocijenio valjanima te je Odlukom o odabiru za KLASA: 406-01/19-03/22, URBROJ: 535-07/5-19-69 od 9. listopada 2019. odabrao ponudu Zajednice ponuditelja Softline Services kft iz Mađarske, Softline d.o.o. iz Zagreba i Perpetum Mobile d.o.o. iz Zagreba.

Neodabrani ponuditelj – Zajednica ponuditelja Span d.o.o., Zagreb i Combis d.o.o. Zagreb je protiv Odluke o odabiru izjavio žalbu povodom koje je Komisija poništila Odluku o odabiru i naložila naručitelju plaćanje troškova žalbenog postupka žalitelju.

Po ocjeni ovog suda Komisija je pravilno poništila Odluku o odabiru uz obrazloženje s kojim je ovaj sud suglasan u cjelosti, a navodi tužitelja da su omaškom unesene neodgovarajuće šifre proizvoda, kao i tvrdnje da se radi o pretjeranom formalizmu nisu od utjecaja na zakonitost pobijanog rješenja Komisije.

Naime, kako Komisija pravilno navodi, postupak javne nabave jeste strogo formalan postupak i upravo ta formalnost postupka doprinosi jednakom tretmanu svih ponuditelja koji sudjeluju u javnoj nabavi.

Slijedom navedenog Sud je ocijenio rješenje tužene komisije zakonitim te je, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, odbio tužbeni zahtjev i odlučio kao u izreci ove presude.

U Zagrebu 16. siječnja 2020.

Predsjednica vijeća
Lidija Rostaš, dipl. iur., v.r.

Za točnost otpravka – ovlaštenu službenik:

